

LIBRIS

We know
books

VOICU BOJAN

9

**POVEȘTI
CU MUSTĂȚI
DESPRE
NIȘTE HAMSTERI
CU ADEVĂRAT
ADEVĂRAȚI**

ILUSTRĂȚII DE PAUL MUREȘAN

1. VĂCUȚA CARE NU VOIA SĂ FACĂ MUUU

A fost odată ca niciodată un hamster bălțat, pe care copiii îl botezaseră Văcuța, cu toate că de la natură era băiat. Era moale, cuminte, răbdător și se mișca lent, cu o prudență exagerată față de lumea oamenilor. Deși în cușca lui avea o mică roată de inox, numai bună de alergat, n-o mai folosea de multă vreme.

Când era mai tânăr se învârtea ore în șir, iar roțița trebuia unsă mereu ca să nu scârțâie. Mai ales noaptea, atunci când se antrena cel mai cu foc. Într-o bună zi, a înțeles că alergatul pe roțiță nu duce, de fapt, nicăieri, așa că s-a lăsat păgubaș.

Văcuței îi plăcea, în schimb, să doarmă mult. Mereu îl găseai învelit cu o bucată de cârpă neagră, de care stăteau lipite bucăți de rumeguș. Uneori reușea să se pitească atât de bine, încât aveai impresia că nici măcar nu există.

Era într-o plicticoasă după-amiază de duminică, iar copiilor nu le stătea deloc mintea la școala ce urma să reînceapă a doua zi. Spre groaza părinților, copiii nu se dădeau în vânt nici după matematică, nici după limba română. De fapt nu le plăcea nici muzica fiindcă trebuiau să solfegieze de unii singuri în fața clasei. Nici măcar educația fizică nu-i entuziasma pentru că în vestiar era dezordine și frig, iar mingile medicinale nu săreau deloc. Orice minge care nu sare ar trebui să dispară.

Adevărul crud era că, în general, băieților nu le stătea mintea la niciun lucru pe care oamenii mari obișnuiesc să-l numească „serios”. Singurul lucru pe care îl luau cu adevărat în serios era joaca.

Plictisindu-se ei așa, s-au gândit că ar fi frumos ca șoricelul lor pe nume Văcuța să facă și el măcar o dată un *Muuu* cât de mic. Așa, ca o vacă în miniatură, cu gâtul alungit puțin în sus și cu botul în vânt.

L-au luat deci ușurel în palmă și l-au cercetat pe toate fețele. L-au mângâiat în fel și chip, iar fratele cel mare l-a lipit drăgăstos de obraz, închizând ochii de plăcere. Unul dintre cele mai plăcute lucruri pe lume este să simți pe obraz atingerea unei

blănițe de hamster. Ba chiar l-au întors puțin și pe spate, exact așa cum nu-i plăcea lui, apoi l-au privit cu seriozitate drept în ochi:

– Hai, fă *Muuu!* i-au zis.

Doar că el nu părea să priceapă defel limba oamenilor. N-a făcut nimic, doar a clipit. Stătea acolo, în pumnul fratelui mai mare, cu un picior rozaliu ieșind printre degetele copilului. Privea în jur cu mirare.

– Dacă ar face *Muuu* măcar o dată, am putea merge cu el la circ, a cugetat cu voce tare fratele cel mic.

– Da, dar fiind așa de mic, n-o să-l vadă mai nimeni. La circ oamenii stau cam departe de arenă, de frica clovnului și a tigrului. Unde mai pui că ar trebui să se lase o liniște de mormânt sub toată cupola ca să-l audă cineva, și-a dat cu părerea, plin de înțelepciune, fratele mai mare.

– Mda, nu merită. Un șoarece nu poate face *Muuu* prea tare, oricât s-ar strădui. În plus, poate n-o să-l creadă nimeni, chiar dacă ar face, a încheiat fratele mai mic.

Apoi s-au gândit că poate, totuși, n-ar fi o idee rea să-l stimuleze apăsându-l un pic pe burtă. Măcar să vadă ce se întâmplă. Cu degetele înfășurate în jurul lui, ca niște funii subțiri, fratele cel mare a strâns ușor. Zvâcnind din lăbuța din spate,

